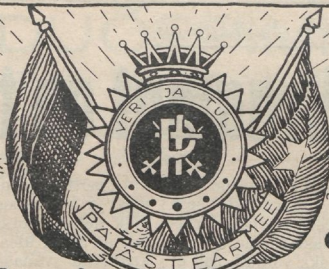

PÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

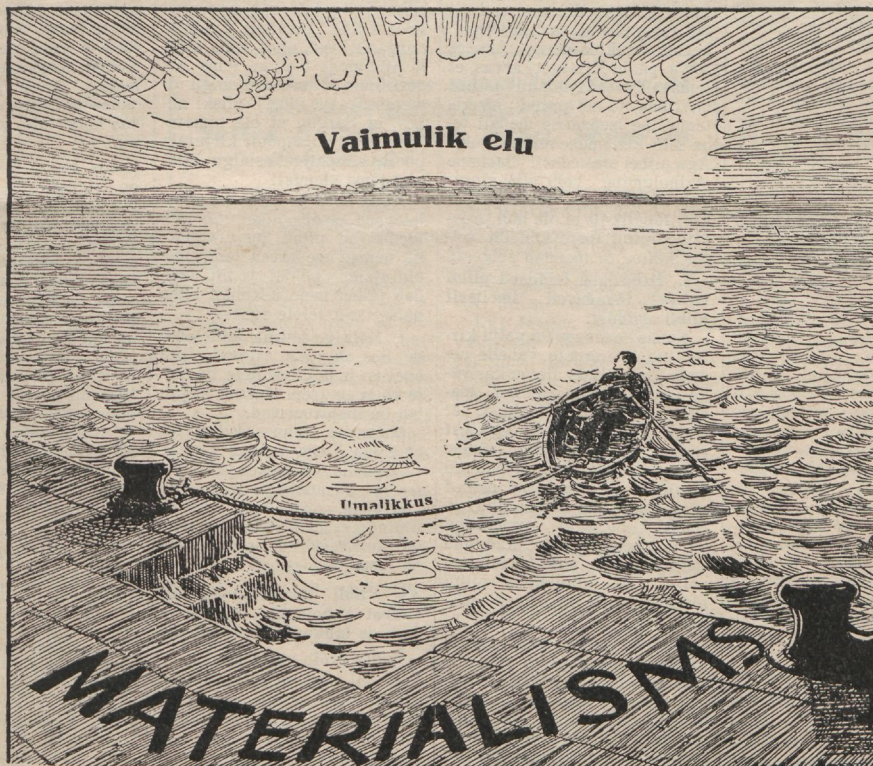
WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 72

Tallinn, 2. juulil 1935

7. aastakäik

Õpetus elust: Vabasta köis!

PA'ASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

KINDRAL EVANGELINE BOOTH

saabus juunikuul koju Inglismaale, olles reisinud 50.000 kilomeetrit ja juhatanud koosolekuid igas maailmajaos, Peeti suuri koosolekuid ja kõikjal korraldatis kindralile seltskondlikke vastuvõtte. Tema saabumise puhul Inglismaale tervitasid teda inglise salvatsionistid Aleksandri palces, kus osa võttis tema sadatuhat inimest.

Selle kuu jooksul kindral juhatab kongressi koosolekuid Rootsis ja Soomes, millede kohta kirjeldus ümber meie järgmises väljaandes.

STAABIÜLEM jatkas kõigi asjatoimetuste juhutamist kindrali üraoleku ajal, päle selle juhatis sõjakäike igale poole Inglismaale.

Rahvusvaheline sekretär koman dör Howard, kes ühes proua Howardiga külastas Eestit hiljutiste kongressi koosolekute ajal, kirjutas mulle, et ta on õnnelikult saanud Inglismaale, rääkides ehtsast salvatsionismist, mis on Eesti päästeohvitseridel ja sõduritel nende elus ja töös. Meil oli hiljav kongress, rohkesti rahvusi võltis osa, ja vabahoitu koosolek peeti pühapäeval. Kongressi kirjeldus ja pildid vaata 4. lhk.!

Suvekuud on saanud. Püüetarmee kasutab võimalusi väljaspool ruumi. Vabus õhus meie kultuurne evangeliumi kõigile. Kutsume oma kristlikke sõpru ühineb meiega, niikasti palves kui ka koosolekuid viibimises. Meie usume, et see tunnistus annab tagajärgi Jumalale inimeste pöördumiseks.

Lõpuks meie palume, et Jumala õnnistused hingaksid kõigi kristlike organisatsioonide tegevuse üle, kes selgelt kuuluvad tõde. Meie usume, et ühendatud tegevusega kurjus vastu meie nieme Jumala võitu. Jumal õnnistagu kõigi igavese Jumala sulaste tööd ja pingutusi.

Mina kuuleksin sinu palveid.

Keegi talumees, kelle aidad olid täis vilja, palvetas iga päev, et Jumal aitaks puudustkannatajaid. Aga kui keegi hädaline temalt palus pistut vilja, vastas ta tagasitõrjuvalt: „Minu tagavarast jatkub ainult meile endile.“ Kui ühel päeval tema pojake teda jälle kuululis palvetamas, ütles ta: „Isa, kui mul vaid oleks sinu vili.“ „Mis siis, mu laps, mida sa sellega teeksid?“ „Mina kuuleksin sinu palveid,“ ütles laps.

PA'ASTEARMEE ÕPETUSED. VI.

II PÄÄTÜKK.

Piibliraamat on tõde.

(Järg)

g) Piibel pidi kirjutatud saama häädest inimestest, sest halvad inimesed ei võinud valmistada sarnast raamatut, ja kuigi nad oleks võinud, nad ei oleks tahtnud kirjutada seda, mis neid nii süüdistab nüüd ja tulevikus. Sellepärast olles hääd inimesed, piibli kirjutajad pidid olema tõelikud kui nõuti — nagu nemad teevad — tõendada Jumala antud ilmutust ja kirjeldada imetegusid, milledest nemad olid suurema jao päälvatatajad.

h) Piibel on olnud imeliselt hoitud, kuna hulk teisi vanu kirju on kadunud. Palju aastasadasi olid tehtud päätetungid piibile. Otsustavad pingu-tused olid korda saadetud, et iga tema eksemplari hävitada; keiser Deokletianus (umbes 300 a. päle Kristust) arvas, et temal oli korda läinud piiblit hävitada, ja sel puhul käskis tema ühe iseraalse medali teha selle sündmuse mälestuseks. Aga piibel elas edasi! Sarnane alahoidmine võib olla ainult Jumala kaitsmise tõttu; ja ehk küll tegelikult ei ole läbi proovitud piibli inspiratsioon, selles suhtes ta tõendab selgesti.

1. Hiljutised leidused piibli maadel tõendavad imeliselt piibli tõisidust.

Vanas seaduses on palju kirjutatud niisuguste vanade aegade üle, millide üle on kas vähe ehk sugugi ajaloolisi teadusi, ja paljud on ütelnud, et mida piibel nendest aegadest räägib, on enam ehk vähem välja mõeldud. Aga mõõdunud aastatel on õpetatud mehed välja kaevanud allamaetud varemed, seletades unustatud keeli, tagasi saades kadunud raamatud ja teistsi üles leidnud palju, mis tunnistavad piibli tõdesid. Siin on mõned näiteks:

1. Mitte kaua aega tagasi paljud seletasid piibli vale olevat, pidades kirjutamist Moosese omaks, sest kirjutamine oli siis tundmata. Aga nüüd on see täielikult tõestatud, et lugemine, ja kirjutamine oli üsna harilik igas kaugemalolevas aastasajas, kuna määratud suured raamatukogud tuhandete raamatutega on üles leitud Egiptuses ja Paablonias, arvates Abraami ajast ja enne teda. Ja Abraam elas 400 a. enne Mooset.

2. Piibli teadet Palestiina pealatumisemist Abraami ajal (vaata I. Moos. 14) seletasid õpetatud mehed alles hiljuti

kui mõttekujutust. Siiski niimed ja iseraalsed tõendused, kõik neli päälütungit kuninga on nüüd üles leitud välja-kaevatud vanaaegsetel varemetel.

3. Ukski vanaaegne, väljaspool piiblit seisev kirjutaja ei räägi midagi Hitti rahvast, nii kum hiija ajani paljud seletasid piibli ebatõelisust tema saadega tähenduse pärast selle rahva kohta. Siiski pealkirjad, mis on hiljuti üles leitud, näitavad, et Hitti rahvas on olnud peaaegu tuhat aastat juhtiv rahvas Lääne-Aasias, peaaegu sama tähtis, kui asüürlased ja egiptlased.

4. Mõni aasta tagasi endise Niveve linnalid väljakaevajad leidsid ühes Assüüria kuninga Sargan'i lossi, ühes tema nime ja pildiga ja teatega tema Asdoti linnal piiramisest, nagu nimetab Jesaja (20:1). Siiski nähes, et Sargan ei ole nimetatud ühegi väljaspool kirjutaja poolt, on paljud esialgu salanud tema olemist!

Kuna need ja sarnased ülesleidused ei ole üksi võetud, tõendavad piibli inspiratsiooni, nemad tõestavad tema teo-olu ajaloo põhjal ja nii tõendab piibel meie usaldust tema usustavest teiste suhtes.

j) Kõikide isiklik läbilami-ne, kes on välgu võtnud piibli õpetust ja jälgid sellele, on neile kõige suurem tõestus, et piibel on inspireeritud.

Sarnased inimesed leiavad, et Püha Vaim kannab tunnis-tust nende südames ja ka Tema oma sõnadega ja nemad võivad öelda, nagu mõned neist on ütelnud: „Mina tean, et piibel on inspireeritud, sellepärast, et tema inspireerib mind.“

VI. Piibli inspiratsiooni üle vahet kaheldakse, teatud vi-gade ja lahkuminekute pärast.

Sellele võib vastata, et:

a) Nii nimetatud vead tihti ainult ilmutad sarnastena, ja kaovad ära täielikuma arusaami-semise, kirjutaja vaate, sihi, kirjutamise viisi ja ümbruse-ga. Need hilised ülesleidused, mis juba tõendatud (vaata § 5 (1) selles jaos), on väga edasi saanud selles arusaamises; nii ootamata ja selgeks tehtud on tunnistus, mida nemad kannavaad piibli ajaloo tõele, et suur arv neid, kes kord olid väga hääd ja uskmatud, on nüüd juhitud ära andma oma endiseid arvamisid ja avalikult tunnistama, et: „Mooses on tõelik I

Moosese, kui ka teise Moosese traditsiooniliste raamatute kirjutaja, et ilmutus, mis antud Abraamile, on tööolu ja et need esialgsed piibli jutustused on tõed ja teised faktid, mida nemad enne ära salgasid, pidid tõeks tunnistama.

b) Vead või mõtete lahkuminekud, mis on piiblis, on kõik vaheses tähtsuses — sarnased, kui näiteks mitmekesises arvudes või nimedes. Mitmesugused andmed, mis antud mõnede näidetes samas sündmuses, on kahtlemata süü kirjanike isikutes — nende mitmesugused viisid faktide tähelepans-mises ja kirjeldamises. Arva-tavasti kaks inimest meie päe-vil ei kirjutaks üht sündmust täpselt ühesugusel viisil.

c) Nagu piibli ühendus tõen-dab teadusega, see peaks ar-saadav olema, et selles loodus on kirjeldatud, nagu see oleks selle päeva korralikul ülevaatusele. Selle asemel, et minna peensusse, piibel paneb in-meste ette suured usulised tõed — maailma loomise Ju-malast, tema ärarippuvuse Ju-malast. Tema piisiv tegevus selles ja Tema armastav hool-sus kõige üle, mida Ta on tei-nud.

Siis teaduslikud ülesleidjad on selgesti ette jõudnud piib-list; näiteks Job räägib tuule moodsust (28:25) ja ütleb, et Jumal on maa üles riputanud ei ühegi asja päle (26:7), kuna I Moos. r. meie õpime, et tähti on lugemata arv (15:5). Piibli tõendused on imelises kooskõlas teadusega, midagi ei räägi vastu, näiteks, uuemate-le ülesleidustele taevakahade liikumises, nii ka aastasajad, mida mõned õpetlased arvavad tarviliku olnud maa geoloogi-liseks kujunemiseks, siiski piibel oli kirjutatud kaua enne seda, kui need faktid avanesid teadusele.

d) Tähele pannes suurt ees-märki, milleks piibel oli kirju-tatud (vaata § 3 selles jaos), kõige otsitavam järelepäri-mine ei või üles leida tihtiki vi-ga. Ja see on vabadus vigade-st, mida annetab inspirat-sioon. Kõik, mis käib meie päästmise kohta, püha õle ja igavene hää käekäik on muut-mata. Faktiliselt, kui õiglaselt arvustada, siis piibel on nii õi-ge ja nii kooskõlas, et see ainu-ke fakt võib lugejaid uskuma panna, et temas on üliloomulik algupära.

VII. Kui piiblit võrrelda teiste uskude pühade raamatutega,

siis on väga selgesti näha, et tema seisab üle teiste raamatute ja just tema jumaliku inspiratsiooni pärast.

Järgneb.

Kas sina oled takistuseks ärkamisele?

OLIN väljas täitmas seda, mida sõdur töötab sõjaartiklites: „... levitada Armeed kirjanudust“, kui kohtasin üht vanda Kristuses, kes jutustas mulle järgmist:

„Viibisin väljas autosõidul. Bensini oli küllalt 150 km. sõiduks. Umbes 90 km. oli sõidetud, kui mootor lakkas töötamast. Otsisin, kus on viga, ja leidsin, et juhe, mille kaudu sündis bensini juurdevool, oli täis mustust. Säl seisis viga. Juurdepääs oli bensini ni, kuid juhe ei töötanud ja kogu masin seisis.“

Juhtumine andis meile mõlemale vaimuliku järelemõlemist, mis muutus tugevaks, läbikatsuvaks jutluseks.

Meile antakse igapäev meie taevastel Isalt, Jumalalt, jõudu ja õnnistusi, mida võib omada igapäev. Juhed ja kanalid, mille kaudu antakse maailmale ja inimkonnale õnnistusi ja jõudu, oleme sina ja mina, kes nimetame endid kristlasteks. Kurb mõelda, aga kahjuks küll on mitmete kristlase nimikandjate südamed täis mustust, mis on näha nende elus. Need on takistused Jumala rikkalikule õnnistusevoolele, mida Ta tahab välja valada inimkonnale. Sarnased kristlased on põhjuseks, et äratustöö on sageli mehaaniline ja väline. Küll kõneldakse ja lauldakse, korraldatakse suuri koosolekuid eriliste kõnelajatega, laulukooridega ja mängijatega. Välistel läheb kõik hästi. Suured rahvahulgad kogunevad, kõned õnnestuvad, laulud on imeilised. Aga jõud puudub! Kui äratus peab tulema, äratus, mis on tänapäev ni hädavajaline, siis peame, sina ja mina, ning iga kristlane, saama puhastatud ja pühitsetud kogu meie olemises, vaim, hing ja ihu. Alles siis võime täita oma ülesannet kui kanalid, mille kaudu voolab jumalik jõud ja õnnistused surevale maailmale igavese eluga ja õndsusega. Vast siis tuleb ärkamine, mis pühastab ja muudab üksikuid inimesi ja koduseid, rahvaid suurel suured, võib-olla isegi veel suuremal määral kui suurtel äratusaegadel.

Sellepärast palagem, kui meie palume ka seda palvet: „Jumal saada Sa meil veel üks äratusaeg, lase alata minu!“ Kui see muutub tõsiseks palveks ja südamerahvuseks ning eluühiks, mille järele seame oma elu, siis ei võta kaua aega enne kui jõuab ärkamisega. Siis on jällegi rõõm jumalaste keskel ning hulgad võidetakse Tema riigile.

KODUÕPPIMINE.

KIRJUTANUD KOMANDÖR JOH. ÖGRIM.

„Õppige minust, et mina olen tasane ja südamest alandhingedele“ (Matt. 11:29).

TAIESTI arusaavad on meie elukute õppida, ja tõi on, et keegi ei oma kõiki tarkusi, ükskõik, kui pikk oleks tema eluga. Ülesanded on laialatuslikud ja kõrged. Siin ei ole mõte anda neile mingisugust kava. Võib-olla üks ainus kõigist suurist ülesandest võtab kõik meie tähelepanu.

Mõned asjad on ühele väga tähtsad, kuna teisele inimesele võtab esimese kohta hoopis midagi muud. Need asjad saavad siis esimesele kohale inimese elus ning neile antakse kõige suurem tähelepanu, uskudes saavutada kõige paremaid ja kõige rohkem andvaid tagajärgi.

Siin on nüüd üks aine, mil suur tähtsus kõigile, millepärast anname natuke aega selle vaatlemiseks. See on

Püha tuli põlegu alati leegitsevalt kodusel palvealtari!!! Selles peitub jõud, rahu, rõõm ja ühendus!

Vaim kodus.

Suure ja sooja vaimustusega lauldakse kodust, ning seda täie õigusega. Kodu olemasolu on jumalik korraldus, sama vana kui inimsugu. Kodu on taevase Isa armastusemõte inimesele, tema kujule. Selle tähelepanematus tähendab mitte tähele panna tema andjat. Teha kodule kahju, tähendab teha kahju tema kavatsustele inimkonna häaks niihästi siin kui tulevases, igaveses kodus.

Lihtsuse pärast tahame tähele panna mõned juhatused ja manitsused, pidades meeles, et nende vastand on kurjast, mida peab eemale tõrjuma. Siin on mõned manitsevad sõnad Pauluselt, Jumala sulaselt ja apostlitil: „Ja kõik, mida teie ette võtate, kas sõnas või teos, tehke seda kõigi Issanda Jeesuse nime!“ Selles on kodurahu, üheteise vaimustamine, lahkus, armastuses üheteise koorma andmine, kõik, mida võib leida õnnelikuks nimetatud kodus.

Issanda sõna annab palju näpunäiteid igasuguste perekonnaliigetev kohta, mida peaks jälgima. Kus see sünnib, ütleb eelpool nimetatud apostel: „Olge ikka rõõmsad!“ Milline varandus on rõõm kodule! Mõtle, kui keegi rikuks seda sääli! Milline vastus! Kuidas ja mil

viisil see võib sünnida, ei vaja kirjeldamist, vaid Tema nimel, kes andis kodu, ära tee seda — ära tee seda kunagi!

Veel üks näpunäide, mis levitab taevalikku valgust iga kodunurka, kõlab: „Anna Jumalale ja Isale tänu kõige eest!“ Tänuandmine muudab kõige lihtsama kalliks, ja midagi, mis ilma selleta ei omanud mingit ilu, omab äraseletamatut kaunidust. Kuidas võib see olla võimalik? Ainuke võimalus on, et taevased valguskirred ilmutavad, mida midu ei või näha.

Abielu on kodu nurgakivi, ja iga kristlik abielu on vaimulikult ja ideeliselt vaadates sisestastumine paradisi aeda. Kahjuks on siiski mitmed läbi elanud Adamaga ja Eeva gudest kogemust. Nad leidsid endid

ühel päeval väljaspool nimetatud paika, ning tagasipööramine oli suletud ning valvatud. See oli siis Jumala tahtmise vastu, ja nii see on ikka edasi, sest Jumal on muutmatu.

Kus Jumala tahtmine ei saa väljendada, sääl võtab teine tahtmine valitsuse oma kätte. Väga harva nimetatakse õiget põhjust. Leitakse üht ja teist väljendust, mis ei lõöks inimestele vastu pääd. See on ju selle maailma tahtmine, mida vaimustatakse tema jumala poolt, kes on kurat. Kõikjal, kus ta leiab sissepääsu Jumala korralduste vastu tegemiseks, võib teda leida. Selle tahtmise siht on hävitada kõike Jumala tööd.

Kergemeelsus ja ükskõiklus kuuluvad tema tööde hulka, et takistada „koduheitamist“. „Vabadus, vabadus“, sosistab ta kahtlevale järelekaalujale. Ta laseb üht saadikut teel hüüda: „Vabadus, vabadus!“ Järelemõtlemine kaob ja liha-teod ilmutatakse kohtumõistmisesga siin maailmas ja kohtumõistmisesga tulevases.

Oh, et kõik Jumala rahvas peaks oma taevase Isa sõna aus ja jälgiks neile vaatamatat pimedusevürsti päätetungile, ükskõik, mil viisil see ka ei oleks! Jumalalapse uus loomus peab andma ennast tunda alati ja ival pool, mitte vähem nende kodus.

EMA PALVE.

MITME aasta eest oli hirmuäratav tormöö. Mitte vähem kui kaheksakümneks laevaõnnetust oli selle tormi ajal.

Suure hästiehitatud laeva arjaid lained kaljule ning peksid puraks. Igalpool kaldal olid päästemeeskonnad täies tegevuses. Ei tea, kas neil vast õnnestus päästa mõnda elu eest võitvat inimest? Katsuti heita tugev kõis kalju juurde purunenud laevale, sest ükski päästepaat ei võinud välja minna, ei võinud ka anda mingisuguseid käsutusi, sest need ei olnud kuulda tormi mõllus.

„Sarnast ööd ei ole ma veel ennem näinud kogu oma eluajal,“ ütles keegi vana meremees. „Jumal aidaku vaeseid mõi laevadel!“

„Küest tõmmataks,“ hüüdis keegi meestest rannal, „keegi peab olema haaranud selle.“

Suurte jõupingutustega õnnestus päästemeeskonnal tõmmata küs tagasi. Keegi kahvatu, näiliselt elutu laevapoiss rippus selle küljes. Ta küed olid haaranud kramplikult kõie ja ei lasknud seda lahti isegi kaotades meelemärkuse.

Noormees kanti ühte majja ja pandi voodisse soojadesse vaipadesse, tema ihu hõõruti ja tehti kõik võimalikuks, et tuua teda meelemärkusele. Niipea kui nähti elutunnukeid, vahati talle suhu sooja sidrunivett. Lõpuks avas noormees silmad ja vaatas imestades enese ümber. Ta ei tunnud iseenast, vaid mõttes koha-tavale tormimõllele, purunevate mastide praginalte ja tuugetele, kui laev jõoksis kalju otsa.

Keegi vana kalur, kes nägi tema hirmu, ütles rahustades: „Ole nüüd vaikne, mu poeg, sa oled päästetud ja kindlas paigas.“

„Kas ma tõesti olen päästetud?“ küsis ta. „Aga kus on kapten, tüürimees ja ülejäänud meeskond?“

„Nad on kõik uppunud,“ oli kurb vastus.

„Kas mina olen ainus, kes päästetud?“

„Jah, sina ükski.“

Silmapiilk valitses sügavaim vaikuse väliseses kaluritoakeses. Noor laevapoiss oli pesaegu ilma mõistuse-ta, kundes seda teadet, aga korraga sirutas ta välja oma käed ja hüüdis:

„Ema, ema, minu ustav ema, minu eestpalve on pääsnud minu!“

Vanad merimehed vaatesild liigutatult noort poisit.

„Jumal tänutud,“ ütles üks vanu kalureid, „see on rikas, kel on paluv ema.“

EMALE.

Keegi väike tüdruk Linda aitas kord oma ema, triikides mitmesuguseid väikeseid asju. Siis tuli keegi proua külla. Kui ta nägi Lindat, terve südamega töö juures ja hiline, töötavat triikimasnaga, ütles ta: „Eks see ole raske töö nii väikestele kätele?“

Siis vaatas Linda naeratades emale ja sosistas: „Oh see ei ole raske — ma teen seda emale.“

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

Mis on kõige kallim?

KOOGU maailmas ei ole midagi, mis maksaks nii palju kui patt. See maksab meile südametunnistuse rahu, hingevõime ja Jumala meelehääd. Ja lõpuks ta maksab meile taeva ja igavese õndsuse kaotamist. Ainus patt — kurvas-tada ja seista vastu Jumala Vaimule, kui Jumal oma armastuses kitsub meid meeletu-ramandamiseks, on toonud hukatust miljonitele inimestele.

„Nüüd mulle õiget teed ja ille mulle, mis maksab kümme selle!“ ütles vab-olla mõni. Vastuseks sellele tähendab öelda: „Päästmine on vaba. Jeesuse vere läbi on avatud tee Jumala juurde, kui sa tahad vab-astu võtta Jumala andi Jumalalt määratud tingimustel, need on nimelt meeletu-parandus, pattude ülestunnistamine ja usk ristilöödud õnnistegijasse.

Meeletu-parandus, kui see on tõsine, maksab sulle enesetal- gamist; kuid parem on kaotada parema silma kui pattudest pu- kastamist. Usk, kui see on tõ- sine, maksab sulle eluaegset sõ- nakuulmist Kristusele.

Need on tingimused. Ära katsu põigelda neist! Mees, kes müüs kõik oma varanduse, et selle eest osta enesele kallid pär- li, oli tark. Mida enam sinu re- ligioon maksab sulle enesetal- gamises, pattude võtmises ja häietegudes, seda suuremaks miljonieriks saad sa kord au- riigis.

Silmad ainult temale!

JUTUSTATAKSE Persia kuningas Kirusest, kes kord oma sõjakäigul vangistas kellegi vürsti, tema naise ja lapsed. Kui nad viidi Kirusse ette, küsis kuningas vürstilt: „Mida sa annad mulle, kui lasen sind vabaks?“

„Pool oma riigist,“ oli vastus.

„Kui ma annan vabaduse ka su lastele, mida sa annad siis?“

„Kogu oma riigi.“

„Aga mida sa siis annad oma naise vabastamiseks eest?“

„Isencesse.“

Kirussele meeldis nii väga see vastus, et ta andis kogu perekonnale vabaduse, ilma et oleks võtnud selle eest mingi- sugust lunastushinda. Kodu- teel küsis vürst oma naiselt, kas ta oli pannud tähele, kui ilus ja õilne mees oli Kirus, millele ta sai vastuse:

„Ma nägin vaid teda, kes oli häätähtlik andma iseenast mi- nu vabaduse eest.“

Oh, et see oleks meie süda- me tunnistus, meie, kelle pil- (Lõpp 4. veerul.)

Mis on pühitsus?

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE.

(6. lüüri.)

Pühitsus on suur õnnistus. See on kogu inimese muutmise Jeesuse sarnaseks. See täielikult hävitab viha, kade- duse, kannatamata meele, ah- nuse, uhkuse, oma tahtmise, inimkatuse, kalduvused mu- gavust ja ilu otsida, armastu- se inimeste kiitmise ja poole- hoiu vastu, häbi risti pärast jne. Pühitsus teeb, et omanik on „tasane ja alandlik süda- mest“, nagu Jeesus oli, kan- natlik, hääd, andeksandev, ha- lastaja, armastav ja kaastund- lik, täis usku ja püha hoolt ja ülevoolav kõiges hääs töös.

Vahet olen kuulnud inimesi nõudvat pühitsuse õnnistust seepärast, et nad on jätnud tu- baka, kiibarsulge ja muud sar- nast, kuna neil veel alles on olnud kannatamata meel, äkil- ne meel, nad ei ole lahked ja igapäevase elu mured rõhuvad neid. Loomulikult kaotasid pea julguse ja olid veendunud, et kõik on paljas pettus, ja siis said kibedaiks pühitsuseõpetu- se vastasteks. Viigi oli see, et nad sihtisid liig madalalt. Nad loobusid teatud välistest asja- dest, aga sisemine enesearmas-

tav elu ei olnud veel risti löö- dud. Kullakaevaja võib pesta ära välise mustuse kullaklimbi rõvile, aga ta ei või ära võtta jäätiseid. See on tule töö, ja siis alles on kuld puhas. Nii on tõesti tarvilik välised pahan- dused maha panna, kuid ainult Püha Vaimu tuleristimine võib pühitsuda südant. Aga inime- st nõutakse siis täielikku an- dumist ja täielikku usku.

On ka sarnaseid pühitsuse otsijaid, kellele ebaõnnestub seepärast, et sihvad liig kõr- gele. Nad ootavad näha saada tulekeeli, inglaid või mõnda muud taevalikku ilmutust. Nad ootavad, et ühekorraga saavad vabastatud kõigist läbikatsu- misist, kiusatusist, langemise võimalusest ja eksimisest. Võib olla ootavad ka, et patused nende sõnade ja kõnede läbi langevad maha surutena. Paistab, nagu nad poleks iial- gi lugenud, et „käsu otstarbe on armastus puhtast südamest, hääst südametunnistusest ja võltsimata usust“, ja sellest on näht, et pühitsus ei ole muud kui puhas süda, mis täidetud täieliku armastusega, puhas

südametunnistus Jumala ja inimeste ees, mis järeldub us- tavast kohusetäitmisest ja see enes, kus pole võltsimata. Nad vaatavad sellest tõesti mööda, et puhtus ja täielik armastus on midagi nii Kristusesarnast, nii haruldast siin maailmas, et see enes on mõõtama suur õnnistus. Nad on vast unusta- nud, et Jeesus, kõikide kunin- gate kuningas ja Issandate Is- sand, ka oli lihtne puutööline, et „ta jättis kõik au, võitis enesele sulase kuju ja alandas iseenest“. Ei mäleta nad ka, et niisugune kui Jeesus oli, niisugused peame ka meie ole- ma siin maailmas, ja „see ma- ilm“ oli tema alandamiskoh- ku, kus tema, „valude mees“, sai kõigist põlatud ja maha jäetud, sest „temal ei olnud seda nägu, et ta pidi meile meeldima“. „Siin maailmas“ oli ta ainuke ilu pühaduse sisemine ilu, alandliku meele, tasanduse ja armastuse vaim ning „tasase ja vaikse Vaimu hukkamine- mata olevus, kallis Jumala ees“.

Kuidas on sinuga, mu sõber, kas jäänub ja nälgib su hing täieliku armastuse õiguse järe- le? Tahad Jeesuse sarnaseks saada? Oled valmis kannata- ma ja saada „vihatud tema ni- me pärast“? Siis pane „maha kõik koorma ja patu, mis kõ- (Järg 7. lük.)

Päästearmee 8. aasta kongressi sündmused.

Rõõmuga võime tagasi vaadata kongressi sündmustele Eestis, mis peeti 30. maist 2. juunini. Kongressi juhatajateks olid komandör ja proua Howard, kes saabusid taevaminemise püha hommikul 30. mail Riia rongil Tallinna. Jaamas olid neid vastu võt- maks hulk päästesõdureid, eesotsas ohvitseridega. Adj. Ahlberg teritas komandöri inglise keeles, millele kül- lalised vastasid. Ühes nendega saabu- sid Eestisse diviisi komandör adj. Lockyer ja kapit. Luther.

Hommikul algasid kongressi koos- olekul Tallinna I korpuse ruumes, pühitsuskoolesolekul, mis rohkearvu- lise osavõtna näitas huvi kongressi külaliste vastu. Jumala Vaim töötas sellel koosolekul, rohkesti oli pühit- suse ja uue elu otsijaid kahe- tungsingil. Komandörid laulsid muuseas ka dueti eesti keeles, mis paljudele oli üllatuseks. Komandörid on oma pika tegevusaja jooksul viibinud pal- judes maades ja on kokku puutunud

mitmete keeltega. Ka teistel koosole- kudel, mis leidsid rohke osavõtu ja suu rohkesti hingi tuli eestpalvele päästmise ja pühitsuse otsimiseks, laulsid komandörid ja kuulutasid Jumala sõna, Tema päästvat armu ja õnnistegijata Jeesuse Kristuse ar- mastust.

Eriiselt haarav oli reede õhtul koosolek sõduritele, end. sõduritele ja nekrutitele jne. Komandöri manitus aspostilt, vabaks jääda Kristuses ja mitte tagasi langeda orjalkesse, puudutas paljuid südameid. Mitmed andsid kahe- tungsingil uuesti Jumala- la, Laupäeva õhtul kõneles koman- dör Howard Päästearmee tegevusest oma kogemust põhjal.

Sellel koosolekul vannutati lipu all laps-sõdureid. Pühapäevastest koos- olekust oli silmapaistvam vabaõhu- koosolek Lasnamäe veerel, millest kongressi juhatajad küll osa ei võt- nud, kuid mis hoolimata viiust il- mast esimese vabaõhukoosolekuna sel

suvel Tallinnas jättis kauni mulje. Ka oli võimaldatud rongikäik koos- oleku kohani ja tagasi.

Kongressi „järelekaja“, viimane koosolek oli esmaspäeval III korpuse ruumes diviisi komandöri ja teiste Eesti päästeohvitseride osavõtul. Kongressil saadud õnnistust ja vai- mustus jääb kauaks ja kannab ka vilja.

Observer.

(Algus 1. v.)

gud on juhitud Temale, kes mitte ainult ei olnud häätäht- lik andma oma elu meie eest, vaid kes ka tegi seda! Saagu meie pilk nii kõdetud Kristu- sele, et meil ei ole aega vaada- ta isendale, maailmale ega kaasvõitlejate vigadele ning puudustele või millelegi muu- le. Silmad ainult temale — ja meid muudetakse, sest pilt te- ma aust pannakse meisse.

Vasakul: Komandör ja proua Howardi saabu- mine Tallinna.

Paremal: Vabaõhu rongikäik Tallinnas.

KRISTUS UKSE TAGA.

Ma ei näita Ühele, kes seisab sinust palju kõrge- mal; mitte Ühele, kes ei suudaks kaasa tunda sinu rasku- sile; mitte Ühele, kes ei ole kunagi nutnud, kes pole näg- nud ja olnud päävarjuta. Kuu- le, rahvas! Ma ei näita Ühele, kes pole kunagi kannatanud teiste inimeste pattude pärast; mitte ka Ühele, kes oleks nii kaugel, et ei võiks ulatuda Tema- ni!

Näitan sinule Kristust ukse taga.

Ükskõik kui kaua see ka ei oleks lukustatud, ometi seisab Tema läve juures ja koputab sinu vaesele hävinevale süda- meuksele. Lase Teda sisse! Lase Teda sisse!

Kui me vaid avame ukse, siis Kristus mitte ainult tuleb meie südamesse, vaid Ta jääb meie juurde!

Sarnases sõbralikus läbikäi- mises näen suurt võrduse ja vennalikkuse põhimõtet. Sel- line sõbralikkuse ristisk on tõeliselt maailma demokraatia põhimõtte aluseid.

Et maailm ei ole kunagi saa- nud läbi valitsejateta ja ei saa ka ialgi läbi nendeta, on Jumal korraldanud, et igas kohas oleksid oma juhid, õpetajad ja ülevaatajad, alates sipelgatega, putukatega maa pääl kuni Tema autroonini; aga et Kristus tuleb Peetruse laeva, läheb Jaakobi kaevule, teenib suurt hulka toidu väl- jajagamisel, sööb vaese mehe laua ääres, see kõik kõrvaldab seisuste tilisid ja teeb kõiki üheteise vendadeks.

Kristus, keda võis kohata kogudusekojas niihästi kui kaevu juures, hävitas mõiste, et Jumalat võib kumardada vaid teatud kohal. Samaaria naisele ta ütles, „Mitte sellel mäel ega Jeruusalemmas“ ja seda öeldes ta seadis niihästi kiriku kui ka lihtsa palvekoja samale pinnale. Mis on West- minsteri, Piha Pauluse, Notre Dame kirikud või Yorki, Köl- ni, Milano katedraalid ja tu- handed teised Templid, kes koh- tab lihtsavaag väikeses pal- vekojas ja õnnistab ka neid sääl? Tore Jeruusalemmas ja sääl Kristuse kõrged katedraalid ja madalad palvekojad on tu- gevasti kokku neetud Kolgata tules valmistatud ahelaga.

ARMUÕPETUS ÜHENDAB
INIMSÜDAMEID.

MÕNELE inimesele ei meel- di sarnane idee; nad üt- levad, et on raasid vahed, et

on olukordade ja ametite va- hed, mis loob inimeste vahel lõhe, mida ei või kunagi kõr- valdada, vahe, mis lahutab mõ- ne maa ja saare elanikke teis- test ja teeb neid vähema täht- susega kui teisi.

Aga Paulus Ateenas kõrge kohtu ees, seisest filosoofide ja kohtunikkude ees, purustas selle teooria automitesse, kuul- tades demokraatlikku õpe- tust:

„Vaata, ma seisan ukse ees ja kopu- tan: Kui keegi minu häält võtab kuulda ja ukse lahti teha, selle juurde tahan ma sisse minna ja õhtusöö- maaega temaga süüa ja tema mi- nuga.

(Jlm. 3:20)

Jumal on loonud kõik rah- vused samast verest.

Nad kõik said alguse samas Eedenis, nad kõik langesid samasse üleastumisse, neid kõiki lunastatakse ainult üheainsa jumaliku lunastushinnaga, Kristuse verega, ja nad kõik elavad igavesti ühises kodus.

Patt korralikkude riiete all on sama põlgatusväärne kui rä- balate riietuse all. Meie koh- tud ja kohtunikud teevad oma otsusi, rajades ainult ümber- lükkamatule ja õiglastele kümnele käsule. Roim on roim, ükskõik kas seda on korda saatnud kalliskividega ja sõr- mustega chitatud sõrmed va- lades mürki kristall-klaaasist või räbalais riieatud kirvega.

Niihästi kõrgele kui madalale, isandale kui sulasele on Jumal öelnud: „Sina ei pea mitte tap- ma“, ainult jumalik lunastus- maks — Jeesuse Kristuse veri — võib vabastada neid ja anda neile õiguseriideid, ning pä- rast nad elavad ühiselt igave- ses kodus.

Mõned jätvavad Kris- tuse ukse taga, selle- pärast et neil on häbi oma hinge seisukorra

Aga Kristus, kes on meie ukse taga, tahab meeldeilä- hä meid sarnased kui me oleme.

Ta tahab tulla praegu süda- messes. Ava Talle uks! Lase Ta leiab kõik nii nagu sääl on — põrandal armastus- tule tuhk, kuna puhtus on ju- ba ammu kustunud. Tema ise puhastab toa. Ta on öelnud nii.

„Ma riputan teile puhast vett ja teie saate puhtaks“; see on Jumala toiming.

Eks apostel Paulus ütles inimesed, kes elab Kristuses: „Vanad asjad on mööda läinud — vaata, kõik on uueks saa- nud?“

Kui tuled Kristuse juurde, siis tule just nagu sa oled. Ei ole muud teed. Ära tule laenatud riietega, laenatud sõnadega, laenatud jõuga; tule kõigi oma murtud töötustega, tule oma kaotatud võimalustega, tule oma kõva südamega, tule oma raske koormaga, tule oma mure- dega. Siis peab panema tä- hele veel, et

MEIE ISE PEAME AVAMA
UKSE.

AINULT sina võib avada oma ukse. Ei jõud, ei and- destus, ei halastus ega rahu ei tule sunnitud.

Sina pead otsima, sina pead paluma, sina pead avama.

Kunstiarvustajad ei tahtnud alguses vastu võtta näitusele Holman Hunti ilusat pilti, mis kujutab Kristust ukse taga, sest kunstnik ei olnud ette näinud, et ust võib avada väl- jaspoolt. Kui temalt küisiti põhjust, vastas ta: „Pilt süm- boliseerib Kristust, kes palub, et Teda lastaks sisse südame- uksest, ja inimese südant ei saa avada väljaspoolt.“

Nii mõnigi noormees oleks saanud, keda ta lootis, kui ta oleks vaid võinud avada oma südameukse.

Ainult meie ise võime avada oma südameukse.

Kui hirmus, kui traagiline — kõike võiv, armastusriikas Kristus on nii ligilad, ja ometi nii kaugel! Ta seisab juba lä- vel, aga üks on sulatud.

Oma südamest meie ei või avada kõigile, kes koputavad, sest vahest koputab patt, kiu- saja koputab, ning sellepärast peame küsima: „Kes sääl on?“

Õrnemalt kui ema sosistu- seda oma esmaltsindinule, õr- nemalt kui inglilaul Petlema väljal, õrnemalt kui paradüüsi helisevad kellukesed kõlab vastus:

„MINA SEE OLEN!“

„Kes suri sinu eest: mina, kes armastasin sind igavese armastusega; mina, kes lunas- tasin sind. Ära karda!“

Ühiselt äratustöös.

Vigase poisi palve mõju.

TUNTUD evangelist dr. Chapman oli just alanud äratustöökäiku New-Yorgis. Ühele koosolekule tuli keegi haritud härra kõrgest seltskonnast. Ta tuli teist korda jälle ja kolmandal õhtul andis enese Jumalale. Järgmisel õhtul tuli ta jälle ja tal oli väike poiss käekõrval. Poiss, kes võis olla umbes 8-aastane, oli väga kahvatu. Mees läks platvormi juurde ja pani poisi sinna. Seejärgi läks ta dr. Chapman juurde, öeldes: „Tulge ja tervitage minu poissi, tema on üheskoos tööil, kuigi ta pole varem siin viibinud. Ja kui dr. Chapman tuli poisi juurde, ütles mees: „See on tema, kes tõi mind Jumala juurde.”

Chapman jäi veidi arusaamatuses seisma, kuid oli vägevalt häaratud, kueldes jutustust. Poiss oli poovigane, ja tal polnud enam kaua aega elada, kuid ta kartis Jumalat, kuma ta oli saavutanud oma eesmärgi, ja isa saaks päästetud. Kui need äratustöökoolad alzasid linnas, ütles poiss oma emale: „Nüüd pead minema ja isa kaasa võtma.” Isale ütles ta: „Isa, nüüd sa pead minema, mina jään koju ja palvetan sinu eest.”

Esimesel õhtul, kui isa tuli koju, tuli poiss tema juurde ja küsis: „Isa, kas sa tulid täna õhtul?” Kuid isa ei olnud tulnud Jeesuse juurde. Teisel õhtul, kui nad tulid koju, ei tulnud poiss isale vastu, kuid kolmandal õhtul, mil isa andis enese Jumalale, kuulis isa teda oma karkudel jälle tulevat, ja poiss ütles, langedes isa kaenlasse: „Isa, sa tulid täna õhtul?”

Mida võib väike vigane poiss, seda võib iga mees — meie võime paluda Jumalat. Jumal, teosta seda meie elus, et saaksime hingede-võitjateks! Jumal, ava meie südameid ja tarvita meid päästmiseks meie ümbruskonnale, Jeesuse nimel! Amen.

P a l u g e, siis peab teile antama.

O t s i g e, siis peate teie leidma.

K o p u t a g e, siis peab teile lahti tehtama.

K e s o m a e l u l e i a b, see kaotab selle ära.

J a k e s o m a e l u ä r a k a o t a b minu pärast, see leiab selle.

Virve külastab tsirkust.

Kiiresti avanes uks ja veel kiiremini astus tuppa Virve Kallas. Kohe otsis ta üles oma ema, kellele tötas midagi teatama. Kogu ta olemine kõneles ärevusest. Asjata ei hüütud teda koduühingus „orkaaniks“.

„Mind häirib see alaline keeld, sa oled salvatsioonist ja ei tohi teha seda ega teist. Milleks need kitsendused?“

„Mis on juhtunud?“ küsis ema rahulikult. „Istu siia ja kõnele. Oled sa pärastlõunal koolist vaba?“

„Jah olen!“ hüüdis Virve, „ja ma tahtsin külastada tsirkust. Juba ammu on see olnud mul mõttes, nüüd olen vaba ja midagi ei takista mind. Ma ei hakka pärima, on see hea või halb, olen lihtsalt tüdinunud kõikidest keeldudest ja tahan minna.“

„Mine,“ oli ema ootamata vastus, „ja otsusta ise, kas on õige või mitte külastada selliseid kohti.“

„Tuled sa minuga, ema?“

„Ei,“ vastas ema, „mul pole tahtmist minna, kuigi mõistan sind väga hästi. Käisin kord isegi. Kuid enne minekut oleme palves.“

Mõlemad põlvitasid ja ema palus, et see käik tsirkusesse tuleks ta tütrele kasuks, näidates talle maailma lõbude õiget nägu, mis omakorda aitaks hävitada temas vastuhakkamise vaimu. Tütar palus, et Issand ise teda kõiges juhataks.

Tõustes põlveldelt küsis Virve juba palju alandlikumalt: „Pea ma ikka minema?“

„Jah,“ vastas ema, kuid sa võid enne lõppu ära tulla, kui veendud, et see pole õige paik sulle.“

Virve suudles ema ja läks. Teel tsirkusesse kohtas ta üht väga avaarset kohapealset ohvitseri. Vana tormine Virve nagu ärkas uuesti: „Ma lähen tsirkusesse...“

„Ega sa ometi lähe?“ küsis ohvitser imestunult.

„Jah lähen!“ vastas Virve.

„Siis ära looda, et su tunnistus oleks kohtlane ja avaldaks mõju teistele,“ oli vastus kogenud naise suust.

Ema istus ja mõlgutas mõtteid. Oli ta toiminud õieti, andes tütrele sellist nõu? Jah, siiski, rahunes ta. Kogemus oli talle õpetanud, et nii isemeelse tüdruku kasvatamine nagu oli seda Virve, nõudis just sellist viisi.

Aeg möödus. Kaks tundi. Virve pidi olema jäänud lõpuni, või kohtas ta kedagi; igatahes pidi ta iga silmapilk tulema. Varsti pidi kostma kiire sammumine, ukse avamine ja „orkaan“ tormaks sisse.

Viimaks ometi. Üks pilk, ja ema teadis, et võit oli käes.

„Ma käisin; ma olen rõõmus, et läksin; ial ei lähe ma enam. Oh, ema!“

„Kõnele mulle kõik algusest, Virve,“ ütles ema, ja Virve algas: „Ma hilinesin; etendus oli alanud... milline nägude hulk. Ma nägin, kuidas hiinlane riputati üles patsi-pidi. Kindlasti valmistas see talle valu, nägin seda ta näost, kui metsik. Siis esinesid tantsijad, vaevalt kaetud hiljudega — ma imestasin, kuidas naised on kaotanud häbitunde, kuid samuti ka mehed. Ja loomad — need olid tõesti targad, mulle öeldi, et need õpetatakse headusega, kuid treenerite näod polnud küll kuigi lahked.“

Virve vaikis hetke ning jatkas siis, „korpuses öeldakse mulle nüüd igal juhul — Virve Kallas käis tsirkuses.“

„Muidugi,“ ütles ema, „kõige parem, kui jääd vait ja liisad lõpnaks juurde, et sul pole tahtmist minna teine kord.“

„Proua Kallas, teie oleksite pidanud kuulma Virve tunnistust täna pärastlõunal! Nõela kukkumine oli kuulda, nii vaikne oli,“ lausur korpuse sekretär proua Kallasele, kui nad tulid pühapäevasest koosolekust.

„Ta tõusis püsti ja ütles, et tänab Jumalat tema juhtimise ja hoidmise eest; ta olevat väga tahtnud minna tsirkusesse, oli sellepärast isegi Jumalat palunud ja läinud, kuid seal oli Jumal talle näidanud, et see pole paik tõsisele Kristuse järelkäijale. Minu arvates tabas see ütetus noori kui vanu.“

Korpusekadettide nurk

Juhataja: diviisi komandör.

Hingede võitmise saladus.

SÜDDIDUS.

Eelmine kord kõnelesin Jumalale sõnakulmbüüdest ja palve jõust. Kolmas omadus — süüdlus — on väga tähtis ja see peab ilmuma iga korpusekadeti elus. Süüdlus tähendab kristlikus mõttes igale usklikule ja korpusekadetile kasvatat huvi ja pingutust Jumala töös, ning see süüdlus peab tulema meie ellu, et Jumala riik saaks kasvada ja edeneda. Meie peame saama tuleks Jumalale, või lihtsalt väljendades, inimhingede päästmiseks.

Õige süüdlus tuleb ülevat. Ta on süüdlus Pühast Vaimust ja võrsud tõetunmisest Jeesuses Kristuses. Meie oleme süüdlad, kui tunneme hingede kurba seisukorda ilma Kristusest, nende orjust saatusega, nende patu kõlvitlud. Oh, et me tunneksime hingede abitust, ja kutsuksime neid tagasi teavse Isa kotta ja Jeesuse Kristuse juurde.

Õige süüdlus teeb ustavaks Jeesusele ja hingelede, kelle cest Ta suri. Ilma süüdluseta oleksite nagu surunud tüli, muid midagi, kui väljapöelund tulk — soojuseta, väärtuseta, kuigi mõnda teie seast hiiatatakse Jumala järelkäijaks.

Tänapäeva maailm vajab süüdlaid inimesi häädes tegudes, kes usuvad Jumalat, kes näevad hingede hukatusse seisukorda ja kes vere väe läbi kuulutavad Jumalalt nutu elu ja nut lootust. Kas sa oled süüdi, püüvi, avar hingede võitja? Kas sinu sellisus süüdlus sinu kohtu, et sa oled eeskujuks teiste päästmiseks?

Kristliku kiriku ajalugu on ajalugu inimestest, kes süüdlusega andsid Jumalale ja Tema riigile. Apostel Pauluse elus oli süüdlus tõsisajaks saanud, ta pidas kõike pühkimeks, et aga võiks omada Kristust. Süüdlus võimaldus tal kanda raskusi ja kiusatusi, ning päästa inimesi surmast ja pürgust.

Kas meil on samasugust süüdlust? Kui on, siis ilmnegu see meie tegevuses ja võitluses Jumala tees, kodus, ametis ja sõprade keskel. Tulgu see nähtavale põlevas tunnistuses, raskustes ja kiusatuste võitluses, võimihises kui ka ihulises mõttes ja võidukäiusis, mis kõlab teie isiklikus tunnistuses ruumis või vabas elus. Jumal süüdlu sind. Tuleta meile Tema sõnu Joesule: „Ole julge ja võlu vahva. Ära kardada, sest mina olen sinuga.“ (Järgneb.)

Hingi võita Jumalale võid sa siis, kui su enese hing on päästetud.

Ainult vend Moodne Arvamine tegi Virvele märkuse: „Sul pole õigust kohut mõista. Sul pole õigust helda inimestele, mida nad peavad tegema ja mida mitte.“

„Ma ei kavatsengi seda,“ vastas Virve. „See õpetus oli kõigepealt mulle enesele. Pole õige minna tsirkusesse või teise sarnasesse paika. Sellest olen loobunud igaveseks.“

Heitlus olid viidud lõpule.

Rahvusvahelisi teateid

Kindrali kojutulek.

Kindral Evangeline Booth saabus tagasi Londonisse Austraalia ja Uus-Meremaa reisilt 14. juunil. Sel puhul korraldati talle vaimustusriikas tervitus koju saabumisel Waterloo raudteejaamas. Esmaspäeval, 17. juunil pidas ta koosoleku pääkorterit ja teiste ohvitseride Claptoni kongressisaalis ja suur avalik tervituskoo-olek leidis aset Aleksandra palees järgmisel laupäeval.

Kindral juhatab kongresse.

Käesoleval kuul juhatab kindral kolme suurt kongressi Euroopas. 4. juulil juhatab kindral Norra kongressi Oslos.

5.—9. juulini on kongress Stokholmis, Norra ja Rootsi on seega esimesi maid, kuhu kindral sõidab kongressi juhatajana tema kindraliks olemise ajal. Rootsi sõidab kindral Soome, kus aastakongress peetakse 10.—14. juulini Helsingis näitusehoones.

Kindral ja proua E. I. Higgins (pensionil)

olid pensionil olevate ohvitseride erilisel kutsel vanade päästeohvitseridega Californias, Beani osariigis, kus meie endised rahvusvahelised juhid lühikest aega külastasid oma poega, major Ernest D. Higginsit. Kindral ja proua pidasid mõlemad lühikesi etekande. Komandör-ltn. B. Orames ja kol.-ltn. Marcussen kõnelesid. See sündmus äratas laiemas ringis suurt tähelepanu.

Soome territooriumi juhataja

kol. Westergaard pidas neil päevil Soome ringhäälingu loengu ainel: „Evangeline Booth — maailmaliku-mise naiskindral”. Oli vaimustav kuulata seda ettekannet, mis oli hää siluul kui ka väliselt. Päästearme on rõõmus selle võimaluse üle, raadio kaudu paljudele kuulajatele tutvustada meie armastatud kindralit.

Rodeesia. (Aafrika.)

Selles piirkonnas nagu ka teistes Aafrika osades on võimalused Armeele ülisuured. Kõikjal saabub kutsed, avada tööd uutes kohtades. Mitmete kongressi koosoleku ajal vaimutati sõduriteks 456 täiskasvanut ja 334 last.

Vana ja noor.

Thornton Heathis oli sel kuul üheksa päästmist otsivate hingede seas üks nii vana, et ta ei võinud põlvitada kahetsuspingil. Ta istus kahetsuspingil, andes oma südame Jumalale ja ühendas: „Jeesus päästab mind nüüd.“ Otsijate seas oli ka üks noormees, keda tema tõseltõelised olid toonud koosolekule.

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATEID.

Tallinn I.

Oleme kogenud oma korpuses, et Issand on meiega. Koosolekud on olnud hästikülalastud ja rikalikult õnnistatud. See maksab mitte vähemalt ka kongressi kohta, mille koosolekud peeti esimese korpuse ruumis. Jumal tarvitab imelisel kombel omi saadikuid, komandöri ja proua Howardi, õnnistuseks meile kõigile. Midagi, mis erilisel meid rõõmustas, olid komandöride ilusad duett-laulud, mida nad laulsid arusaadavasti eesti keeles, kuigi nad varem ilalgi pole viibinud Pestic.

Kõigil koosolekuid oli meil auulisil silmapilke kahetsuspingil, rõõm Jumala rahvale maa pääl ja inglitele taevast. Koosolekud olid tõesti suureks vaimiliseks õhutamiseks ja ülestõstmiseks.

Korpus on alanud oma vabahoosõnda. Esimene koosolek peeti ühenduses kongressiga Lasnamäe all platsil, kuhu rahvast kogunes rohkesti, kuigi ilm polnud kõige kaunim. Teine vabahoosõnd oleks suvel peeti Rannavärvamäel. Mõlemis kohas peetakse vabahoosõnd koosolekuid järjekindlalt.

Veel oli meil rõõm näha endi keskel adjutant Olsonit Soomest. Tema võitis osa koosolekust sooja ja hää kõnega tavariigi pärlist. Soe aastaaeg annab meile auulise võimaluse kõneleda suurtele tulukadele väljas vabas õhus. Me tahame seda võimalust kasutada. Me tahame võidelda ja seista usvalt kuni Issand tuleb.

R. Ahlberg.

Tallinn II.

Jumal on suur! Me kiidame Teda ta hääduse eest, et saame ja võime teda teenida Armees.

Nelipühä ajal külastasime meäl meie seltsilist Kangurit. Meid võeti lahkest vastu. Esimesest silmapilgust tundsimine endid kodustena, ja seltsiline oli väga rõõmus. Sää! pidasime koosolekuid baptistide väikeses palvelas, ja Jumala Vaim ühendas meid. Lahke pere-naine kutsus meid mõlemal päeval lõunale ja igatpidi hoolitseti hästi meie eest.

Jumala arm oli suur, ja ta käsi oli välja sirutatud, nii et ükski koosolek ei saanud takistatud vihmase ilma pärast. Vihmahoogude vahel tuldi ja mindi koosolekutele. Kõige suurem sündmus oli, et seltsilise ema alandas ristit all ja sai päästetud. Au ja kiitus, Jeesus päästab!

M. Blees.

Tallinn III.

Mitte kunagi pöörata selga vaenelasele, oli Asutaja motto, ja see vaim igas korpuses ja igas päästesõduris julgustab astuma edasi ka kõige pimedamail ja raskemal võitlushetkel.

Ka me tahame astuda edasi, kuigi korpus on noor, sest maikuu

lõpuga peatasime esimese aasta peatuspostil. Vaatasime tagasi võitlustele ja kiitsime Jumalat, sest Tema tugev käsi saadab võitu.

Ikke edasi — võitlus kutsub ohvitseri, sõdureid ja nekruteid, võitleme ühendatud — meie vürst on meiega.

Kongress lõppes ka sellel aastal meil korpuses nagu möödunud aastal, mil avati korpus. Koosolek oli hästi külalastud ja õnnistuseks.

Palju teisi õnnistatud tunde on möödunud Issanda ligilugu.

H. Eimann.

Tartu korpus.

VÕITLUS VABAS ÕHUS.

Meil võitev Jumal! laulame ühes Armeelaulu. Just sama oli meie läbielamine juunikuul Tartus. Minnes ühes seltsilistega paljudele vabahoosõndolekutele, kus on olnud suured hulgad, lapsi, noori ja vanu eesootamas, meie tundsimine, kuidas vajajame Jumala jõudu ja õnnistusi. Meil on rõõm öelda „halleluujat“, sest meie Päästja pole meid jätnud üksinda. Astudes rahva ette, tundsimine — südamed värisesid kartuses, kuid palve Jumala poole, üks pilk õnnistegijale, ja meil oli kindel teadmine, meie pole üksinda, meie keskel oli ülestõusnud, elav, võitev Kristus.

Nelipühid möödusid õnnistusrikkalt paljude koosolekutega vabas õhus kui ruumis, rahva osavõtt oli hää, vaatamata, et paljud olid linnast välja sõitnud. 12. juunil külastas meid korpus adjutant Olsoni Soomest, mille puhuks korraldasime erakorralise vabahoosõnd koosoleku kesklinnas. Adjutant laulis ühe laulu eesti ja kaks soome keeles; lõpuks rääkis „kallist pärlist“, mida igauks omab pääst-mises. Adjutant soovis meie rahvale õnnistusi ja viis kaasa tervituse ülelahe meie vennasrahvale. Adjutant töötas Soomes päästeskantide hulgas. Kahel koosolekul viibisid meie hulgas vend Järv ja Prii, meil oli rõõm neid kuulata tunnistavast Jeesusest kui Pääst-jast. Suurim rõõm kõigist oli näha hingi kahetsuspingil, tülles kurvad ja õnnatud parukõites, kuid tõesust vabana ja õnnelikuna. Kiitus Jumalale!

V. Muul,
kapten.

Kui oled mures ja vajad troosti, poolehoidu või palvet võimalises edasiminekus, kõnele igale Päästearme ohvitserile või kirjuta selles asjas „Abiandvale Kõlele“, divliski komandöriale, Palasta iela 3—5, Riga, Latvija. Me tahame aidata sind.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piibli tekstid juulis.

2. Kuu.	E. 15. 20:19—26
E. 1. 5:20—27	T. 16. 21:1—11
T. 2. 6:1—7	K. 17. 21:12—24
K. 3. 6:8—17	N. 18. 21:25—38
N. 4. 6:18—27	R. 19. 22:1—13
R. 5. 7:1—11	L. 20. 22:14—30
L. 6. 7:12—20	P. 21. 22:31—46
P. 7. 8:1—10	E. 22. 22:47—62
E. 8. 9:1—7	T. 23. 22:63—71
T. 9. 9:16—26	K. 24. 23:1—12
K. 10. 9:30—37	N. 25. 23:13—26
N. 11. 11:1—12	R. 26. 23:27—38
R. 12. 11:13—21	R. 27. 23:39—56
	P. 28. 24:1—12
	E. 29. 24:13—27
Lauk.	T. 30. 24:28—43
L. 13. 20:1—8	P. 14. 20:9—18
	K. 31. 24:44—53

Palveaind.

- Juuli 7. Norra Rootsi, Lapimaa, Soome.
- „ 14. Meie muusekandid ja lauljaks.
  - „ 21. Saksamaa, Austria ja Ungari.
  - „ 28. Need, kes mahatallatud ja rõhitud.

Mis on pühitsus?

(Algus 4. lhek.)

vaste meie ümber seisab“, ja sa pead ette kandma oma „ihu elavaks, pühaks ja Jumala meelepäraseks ohvriks, teie mõistlik Jumala teenistus“, ja kannatuses võidu jooksmas võitluses, mis meile ette on seatud, ja „vaatama Jeesuse pääle, kes on usu ülem saatja ja lõpetaja“ (Rooma 12:1, Ee-brea 12:1,2). Tule Jumala juurde sama lihtsa usuga kui tulid sel korral, kui said patud andeks. Pane oma asja tema ette, palu, et ta võtab ära kõik roojuse ja teeb sind täielikuks armastuses, ja usu siis, et ta teeb seda. Kui sa siis kõikumata seisad kõik saatana kiusatuste vastu kahtlemiseks, siis leiad pea, et takistused on täiesti kadunud, ja sa saad täidetud rõõmuga. „Aga rahu Jumal ise pühitsuse teid läbi ja läbi, ja kõik, mis teil on, vaim ja hing ja ihu, saagu hoitud ilma laimata meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemises.“

(Järgneb.)

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLUSTE AUNIMESTIK.

Nr. 71 — Juuni 1935.

Ohvitserid.

Kapt. V. Muul — 50, ltn. J. Padar 50, kapt. J. Matveus 35, kapt. M. Blees 25, ltn. H. Panso 25, ltn. S. Muusekanta 25, kapt. H. Eimann 25, ltn. A. Tennen 35.

Allohvitserid ja sõdurid.

Sõd. J. Tennen 50, enovi L. Bakul 32, seers. F. Leemann 30, seers. L. Rattik 25, sekr. J. Kanter 25, k.-k. A. Tras-mann 25, sõd. Kruuse 25.

Hõiska, lunastatud Siion!

1.
R. M. 364.
1. Kõigest maadest ja rahvastest läbi Me Issand viis Päästearmed, Täis armastust hingede vastu, Patustele see rõõmu nüüd toob. Me kogume hukldekaks kokku, Sõda saatana kuulutame! Saatana põgene; hüljame julgelt: Patu ori, on päästmist ka sul!

;; Jah, tõesti on päästmist ka sul! ;;
Sest su eest on Jeesus ju surnud, Patune, sääl on päästmist ka sul!

2. Vaata ehitust saatana väge, See ähvardab neelata maad Jeesusega me seista ei karda, Tema kaitseb meid saatana eest. Selle lipu all julgust me läheme Karueta siis Kristusega, Tema nimel veel hüljame vahvalt: Patu ori, on päästmist ka sul!

3. Kutsu kõiki, kes vaevatud raskelt, Kes pattudes hukuvad veel. Meie julgus — see võitlustes kasvab, Põlev armastus hingedes keeb! Siis edasi julgelt kõik läeme Oma Päästi ja jälgede sees, Nii et igalpool hüüdsõna kostaks: Patu ori, on päästmist ka sul!

2.
1. Südamest laulgem Jeesusele, Elu Ta ohvriks toodi kõigile. Surmaga meie süüd kustutas, Ristil kõik lunastas.
Surma, patu Jeesus võitnud on, Üles tõusnud võiduvõitlusest. Päästmise läte avanud Ta, Meil' euleiba toond.
2. Meie eest surma astusid Sa, Armastust, elu andsid meil' ka. Viimene tund vaevas Sind hirmus piin, Üksinda olid siin.
3. Au sisse läksid — halleluaja, Kiitus nüüd olgu Issandale! Laulame kiitust Jeesusele, Mäed, künkad, hõisake!

3.
1. Armuõpetus veel kõlab: Jeesus suri peäl päl. Arm veel täna vabalt voolab Rikikallid kiigile. ;; Vendi, oh vaata ;; risti päike ülesse. ;;
2. Rahupaika võid sa leida, Päästja süles hingata. Hinge võid veel täna päästa, Patust puhatakse saada ka. ;; Ära viibi ;;: täna on veel armu-aeg. ;;
3. Ehk küll armu paljud saanud, Miljonid on päästetud, Siiski armuallik voolab Jeesu haavust sullegi. ;; Elu selle pakutakse, Jeesus suri kõigi eest. ;;

4.
R. M. 36.
1. Mu lõbud olid patused Maailmas elades, Kuid siis mu vaadet valgustas Säälik Kristus — Püha Tall.
Ah, Sa Isa Püha Tall, Sa ohver Kolgatal, Kes ristil oled surmani, Et teha mulle hääd.
2. Ma nägin Teda ristipuul, Täis surmavalu, verd. Kui tüme pily mind kattis sääl, Nii seistes risti all.
3. Mu viimse hingetõmbeni Mul meeles Tema pilk, Ta surmas nägin oma süüd, — See sildamesses läks.
4. Ja teine pilk mu ütles: „Laps, Mul anna südamada. Mu veri sindki lunastab, Ja surm viis elule.“

LAULGE JEHOOVALE UUS
LAUL! KIITKE TEDA TEM-
MA PÜHAS TEMPLIS!

5. Ma tõusin püsti puhtana Ja Vaimu väge sain. Oh Jeesus, Sind ma jälgin nüüd — Sa oled austusväär.

5.
I. M. 415 (uus).
1. Pimeduse-oru teedel Sõjamehed olime, Põrgu päale tormamisel! Võites vastu astume. Sammus sammu, ühtlasi, Kokkumata julgesti, Ka enesest ja patust priid, nii laulame.
Ei möögaga ja kilbiga Me surma kardagi, Kui me võidurikast ristilippu näeme; Sest kostku nüüd me sõjahüüd Ka põrgu kiustekski, Kuni tema päale täiest võitu saame. Võitke! Võitke! Vahvast võideldes. Võitke! Võitke! Võidukroon ootab teid ju ees!

2. Raskekannatuses vastke Verist, ristilõhitud meest; Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest. Sõjaristius, vaprast, Hinged tules kiskuge, Nii et maailm end kastaks Päästja veresse.
3. Xrge põõge rahva poole, Kui maailm teid irtvab; Sest üks päev ju tuleb teile, Mis kõik võitjad ehitab. Olgu võitlus tuline, Võiduhind on auline; Sest Issand annab elupalmid võitjale.

6.
1. Läbi maade käime väes. Vaimu-mõõka hoides käes, Võitlusuunnil

2. „Aita käia mind, Issand, nüüd valgusesse veel,“ Igal hommikul palve mul see. Oiged tööd teha jõud on mul nõrk siinsel teel, Udu pärast nii piime on tee. Ja kui kardan, siis käekõrval saada mind siit, Varjumatus oma valguse pool!, Ja kui raske on tee, kust Sa läbi mind viid, Sinu käes siiski kõik on see hool.
3. Kord siis astun ma julgelt Su valguse teel Surmalaietes, mis mul mul ees, Rõõmlaulud, mis teisel pool! ramal on veel, Hing mul leiab siis teavase maa. Oli hädasid siin, oli vilets mu tee Käia kuivade kõrbedes sees, Läbi murede, võitluste siiski mind see Saadab sinna, kus valgus mul ees.

8.
1. Kui on süda väsinud ja haige, ;; Jeesule räägi! ;; Puudub rõõm ja hingerahva õige, Temale kõnele sest!
Jeesule räägi, Jeesule räägi! Trulmat sõpra ei leiagi tõest! Ta sulle kingib jahutust ja troosti, Aitab sind võitluse sees!
2. Kui on silmad murepürastat, ;; Jeesule räägi! ;;; Patuhaavad hingest sügavamas, Temale kõnele sest!
3. Kui ka kurbus elutaevast katab, ;; Jeesule räägi ;;; Usku, lootust varju alla matab, Temale kõnele sest!
4. Kui ka vahest tumed surma-hirmu, ;; Jeesule räägi! ;;; Ehk kui

10.
1. Vaata, patune, valgus auline Särab ristist vastu sul. Kui Ta kannatas, voolas risti päält Veri, mis meid puhtaks teeb.
;; Tule sal! ;;; Jeesus seisab kunnas, Sinu pärast Ta raskelt kannatas, Siiski võtab Ta vastu veel sind.
2. Osel pimedas palus haladati: „Sündku Isa tahtmine!“ Tema pale pääl, verehingi sääl Nõretas Ketsesmanes.
3. Jeesus seisab nüüd raskest haavades. Kuule, Tema kutsub sind: „Hing! — end andsin ma sinu pärast ka, Anna südan praegu sa!“
4. Tule rutates, palu südamest, Oma patud tunnistada, Tema jalge ees hingest paludes Leiaid andeksandmist sa.

11.
1. Issand, nüüd ma Sulle annan Oma elu täiesti, Sest et Sinu armult nõuab Kõik, mis annud Sa. Võta minu süda tervelt: Armastada tahand Sind; Hoiu mind Su väega ikka, Et Su tahtmist teen.
Au ja kiitus, hosianna! Kõik ma andsin Jumalale. Ta mind tõesti on päästnud, Veres puhastand.
2. Võta minu tahtmist tervelt, Midagi ei taha ma, Kõik nüüd olgu Sinu antud, Mis ma omandand! Issand, võta vastu seda, Mis nüüd Sulle ohvriks toon. Oma elu annan Sulle. Sa mul annud ta.
3. Püha Vaim, Sa oled näitnud, Et ma nii kõik andma pean. Püha veri, mis on jooksunud, Mind ka puhitsee. Püha Isa, näita enam Oma väge, armastust; Jää mu juure igavesti, Ära jätta mind!

KOORID.

1. Iius Jeesus, iius Jeesus, Pärl, kaua otsitud, oled Sa mul. Iius Jeesus, iius Jeesus, Rõõmuga hõisates tervitan Sind!!
2. Mured ja koormad kõik sila too, Jätta neid kahetsuspingile; Jeesus su koormad kõik kergendab, Kus leiad sõpra kui Jeesus?
3. Mul on nii vähe anda Sull', See eest, et Sina oled mul. Mul on nii vähe anda Sull', Kuid kõik seda võta nüüd.
4. Armu leidub sinu võlae, Veri, mis kõiki patud puhastab, Jõud, mis võitu annab igapäev Ka sull', ka mul!.

I. M. 414 (uus).

5. ;;: Põrgu kantsid võida tormiga, tormiga ;;; Ta viirst võitmu murra, tä teid rüha ära, Põrgu kantsid võidada tormiga! Au ja kiitus olgu Tallale, Ustavale Võiduvõitlusele! Au ja kiitus, igavesti Meie kalli Tallale!
6. Vere läbi, vere läbi On su hing sääl puhastand? Patukõitset vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi!
7. Ligemal' Sul, ligemal' Sul, Auline Päästaja, mu püüd, Ainult kui teen, et see tee, kus käin, Mind tõmbab Sul' ligemal' nüüd.
8. ;;: õnnistuskaanikas täna mind tee ;;; Mu elu kannan, Mul jõudu anna, õnnistuskaanikas täna mind tee.
9. Ma Jeesusega elan, Mu südamest Ei lahku Ta. Ma Jeesusega elan Ja Jeesus minuga.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr., ½ a. L10 kr. Üksiknumbr 15 st. Vastutav toimetaja: enovl L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.

Tahad sa võita maailma?

Siis pead kõigepealt võitma iseennast — see võib sündida ainult Jeesuse Kristuse imettegeva vere jõus, mis puhastab meie südameid patust ja kurjusest.

Oled sa läbi elanud sarnast muutvat jõudu?

Katsu Jumala töötusi, ja sa leiad, et nad seisavad läbi aastasadasid.

palvetades valvame. Armutiivul lendame, Hingi surmast päästame. Valgust hoides nende jõudu anname.
Võitja Jumal-Poja, Kes meid pesnud verrega, Häda säästes, Patust päästes, Läbi maade käime väes.
2. Oma valgus-issandast Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad Ta rinnal toetuvad, Tema rahu maitsevad, Andestust Ta töötab halvemalegi.
3. Läbi maade lligume, Patuväge võidame, Päästajal' kiitust toome Ikka hõisates. Kui siin võitlus lõppenud, Miljonid on võidetud, Näeme võitnud sõpra, kes ju läinud eel.

7.
1. Ikka edasi ruttu nüüd valguse sees, Läbi aegade aastate nüüd, Kuigi tuhanded vaeu ja võitlusi ees, Olgu lootuse randa mu püüd. Ja kui monikord hing, minu süda ja meel Oma tahtmise järele teeb, Siiski valgus, mis särab Su töötuses veel, Koduteel mind küll varjata võib.

ootand Jeesust juba ammu, Temale kõnele sest!

9.
1. Üles, vennad, võitlusele, Tõstke lippu rõõmsasti! Meie päaliki, Kristus, ise Viibi meid võidust võiduni.
Kristus on meid patust päästnud, Tema sees meil ühendus. Põrgu võimast on Ta murdunud, Tema läbi võidan ma. ;;: Päästja läbi võidan ma ;;: Põrgu võimust on Ta murdunud. Nüüd ta läbi võitja ma.
2. Vaatke, kuidas vennad vaprast Meie eel on võidelnud. Ei nad lahkund armsast sõbrast, On Ta jälgis astunud.
3. Vennad, ärge kartke vaenlast, Eluvõrstit käib meie ees; Juba punab koit nii armast, Kuldne hommik vasti mis käes.
4. Taevast, valkoes õnne ilmas Oma kallist Päästjat näed, Võidukroon sääl on sul valmis. Sinna igavesti jääd.